

РЕШЕНИЕ

№ 2711

гр. София, 20.04.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.03.2016 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Полина Якимова

Диляна Николова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **689** по описа за **2016** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 23.11.2015г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав по НАХД № 8488/2015г. е потвърдено Наказателно постановление № РД-10-57/28.04.2015г., издадено от Председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл.126, ал.1 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК, във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, решението е обжалвано от [фирма] с искане за отмяната му, по съображения за допуснато нарушение на закона - основание за касационно оспорване по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Касаторът поддържа, че въззивната инстанция е постановила решението си при неправилно установена фактическа обстановка и неправилно приложение на закона. При постановяване на акта си съдът не взел предвид уредбата, довела до необходимостта от приемане на ограничението в дължината на излъчените реклами – чл.89, ал.1 ЗРТ и оттам изцяло неправилен е изводът, че едночасовият период се отнася за всеки едночасов период /60 минути/. Според касатора разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ представлява изпълнение на задължението за транспониране на Директива 2007/65/ЕО /чл.18 от която съответства на чл.89, ал.1 ЗРТ/, представляваща изменение

и допълнение на Директива 89/552/ЕО. Сочи, че с Директива 2010/13/ЕС са кодифицирани всички изменения на Директива 89/552/ЕО като т.1 на чл.23 съответства на чл.18 от предходните директиви и е запазен текстът „Делът на телевизионните рекламни спотове за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20%“. Посочената дискреция за първи път залегнала в Тълкувателно съобщение относно някои аспекти от разпоредбите за телевизионни реклами в Директивата „Телевизия без граници“ № 2004/С 102/02 по тълкуването на Директива 97/36/ЕО, постановено от Европейската комисия като се предвижда възможността на държавите – членки да определят измерването да бъде извършвано в 1. естествен почасов период, започващ от 0 минути и завършващ в минута 59 /или 08:00-09:00 часа/ или 2.плаващ почасов период /overlapping clock hour/, стартиращ от дадена минута след 0 минута от един час и завършва в определена минута от следващия час /например 08:05-09:04 вкл./. В Допълнителните разпоредби към ЗРТ законодателят не дал ясно определение на „даден едночасов период“ и на база на европейската нормативна рамка и тълкуването на чл.18, респ. чл.23 от Директивата, предвид ясното определяне относно „дадения едночасов период“, регулаторния орган, осъществяващ контрол по спазването на ЗРТ е следвало с ясни указания към доставчиците да определи по какъв начин ще се определя този период, на база на който ще извършва измерването на продължителността на рекламното време, включено в едночасов. Поради това касаторът намира, че не е извършил вмененото му нарушение, съответно потвърждаващото наказателното постановление решение е постановено при неправилно приложение на закона и следва да бъде отменено.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат от юрк.Р., която излага допълнителни съображения и в писмена защита, която представя.

Ответникът по касационното оспорване – С. за електронни медии, чрез юрк.П. моли да бъде оставено в сила обжалваното решение по съображения, изложени в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

К. контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

На 05.02.2015г. инспектори при С. извършили преглед на оптичен носител /D. марка

S./, предоставен на С. от [фирма] с придружително писмо вх. №НД-02-19-00-32 от 30.01.2015 г., съдържащ запис на предаването „Тази сутрин“ по програма „Б.“, излъчено на 27.11.2014 г.

При прегледа свидетелите установили, че в на 27.11.2014 г., в интервала от 08:00 часа до 09:00 часа, по време на предаването „Тази сутрин“, били излъчени два рекламни блока, както следва:

Първият рекламен блок бил излъчен от 08:22:38 часа до 08:29:35 часа с общо времетраене от 6 минути и 57 секунди, без интервали между отделните съобщения и със следното съдържание: „В. Р.-Банката на променящия се свят; NO-S. - при болки в корема; С.-удоволствието да пазаруваш по-евтино; Колаген Комплекс-проф. М.-за стави, кости, коса, кожа и нокти от V.; Лед крушка V-T. - светни се!; L.-вкуснихни се; М.- ти водиш; М. - че те има; Б. парибя - лични финанси; Г. - бъди герой; В. F.-emag.bg - денят с най-много и най-големи намаления; М. (сироп и капсули за кашлица); К. Р. - за свежо настроение; А. N. - натурална козметика от специално подбрани билки и масла; Т. В. - по-бързият банков кредит от Т. В.; Е. от N. D.-G.; Р. - решение за твоето утре; М. F. X (фон дьо тен); В. - производител на свободно време от 1997 г.“.

Вторият рекламен блок бил излъчен от 08:49:05 часа до 08:55:34 часа, с общо времетраене 6 минути и 29 секунди, без интервали между отделните съобщения и със следното съдържание: „Б. П. - лични финанси; Ф. У. - при проблеми с пикочните пътища; Т. Р. от familia (тоалетна хартия); В. - точно по моя вкус; Е. - бързо премахва излишните газове; L.-вкуснихни се; D. D.; Р. - твоята лична банка; NO-S. - при болки в корема; М.- ти водиш; К. - да готвим на български; Спорт Т. - клуб на късметлиите; Празниците идват с V.; Р. R. + - подходящ за всички стави, сухожилия и ставни връзки; F. - моята банка; Дневен крем против бръчки Q. plus - чувствай се добре в кожата си; М. В6 - върни баланса в ежедневието си.“.

Общото времетраене на двата рекламни блока било 13 минути и 26 секунди.

Въз основа на така установената фактическа обстановка съдът е приел, че е безспорно доказано, че касаторът като доставчик на медийни услуги, в предаването „Тази сутрин“ по програма „Б.“, излъчено на 27.11.2014г., в интервала от 08:00 часа до 09:00 часа е излъчило два рекламни блока, с продължителност, съответно, от 6 минути и 57 секунди и 6 минути и 29 секунди, съдържащи в себе си „реклама“ по смисъла на чл.74, ал.1 ЗРТ. Съгласно изискванията на чл.85, ал.1 и ал.2 ЗРТ, рекламата е била ясно разпознаваема и ясно отделена от другите части на предаването чрез визуални и/или звукови, и/или пространствени средства - така наречените „рекламни спотове“. Двата рекламни спота, излъчени в интервала от 08:00 часа до 09:00 часа са с обща продължителност от 13 минути и 26 секунди, което е в нарушение на чл.89, ал.1 ЗРТ. Прието е, че посочената разпоредба е в унисон и с разпоредбата на чл.12 от Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Обн. ДВ. бр. 32 от 8 Април 1999 г.), която по смисъла на чл.5, ал.4 от Конституцията, е част от вътрешното право и съгласно която времето за телепазарни спотове, рекламни спотове и други форми на рекламиране, с изключение на телепазарните прозорци по смисъла на т.3, не може да надхвърля 20 на сто от програмното време за деня. Съпоставено с един астрономически час, 20 на сто съответства именно на 12 минути от един астрономически час. Изложени са съображения, че волята на законодателя е продължителността на рекламните спотове да не надвишава 12 минути в който и да е 60-минутен период, независимо дали от началото на астрономическия час /от 08:00 до

08:59/ или в други 60 минути в рамките на започнат вече астрономически час /напр.от 08:19 до 09:18 часа/. В настоящия случай рекламните спотове с общо времетраене от 13 минути и 26 секунди са позиционирани в рамките на 60 минути и при двата посочени по-горе възможни варианта /между 08:22:38 - началото на първия рекламен спот и 08:55:34 часа - края на втория рекламен спот/, и е налице осъществен състав на нарушението по чл.89, ал.1 ЗРТ.

Въз основа на това е обоснован извод за законосъобразност на наказателното постановление като издадено при отсъствие на допуснати процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон.

Решението е законосъобразно.

Въз основа на пълно и вярно установената фактическа обстановка районният съд е направил правилни изводи за приложението на закона.

Съгласно чл.89, ал.1 ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотове за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. Няма спор по отношение на обстоятелството, че в интервала от 08:00 часа до 09:00 часа са излъчени два обозначени рекламни блока с общо времетраене 13 минути и 26 секунди.

Спорният по делото въпрос дали едночасовият период представлява астрономически час или плаващ едночасов период, намира разрешение в Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000г., обн. ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г.). Видно от преамбюла на протокола, той е съобразен с приемането от Европейската общност на Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997 г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/Е. за съгласуване на някои закони, подзаконовни или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване, и има за цел да измени и допълни конвенцията, така че в този акт и в директивата да бъде осигурен единен подход към трансграничната телевизия. В чл.16 изрично е посочено, че чл.12 от Конвенцията придобива следната редакция: „2. Времетраенето на рекламните спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.“. Като част от вътрешното право, по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията на Република Б., нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на С. към доставчиците с указание за прилагането ѝ.

Анализът на посочените разпоредби обосновава извод, че едночасовият период представлява астрономически час - период от 60 последователни минути, които започват в минута 0 и завършват в минута 59, съгласно общоприетия начин за отчитане на единица време „час“, а допустимото време за реклама в рамките на този период е максимум 12 минути. Следователно излъчването на рекламен блок/блокове с продължителност над нормативноопределената, съставлява нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Липсват основания за прилагане на нормата на чл.28 ЗАНН, в каквато посока са изложени съображения от въззивната инстанция, които изцяло се споделят от настоящия състав.

По изложените съображения и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания, и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение, като законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 23.11.2015г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 7-ми състав по НАХД № 8488/2015г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.